

IN THE HALLOWEEN

<< Tinc por de tancar els ulls; tinc por d'obrir-los>>.

El projecte de la bruixa de Blair

En Santi Cortada era un noi normal i corrent; anava a l'**institut**, tenia els seus amics i també una gran afició: el ball.

Tot i que era un noi la mar de normal, sempre va ser una mica diferent. Era intel·ligent, tot i que ell es considerés mediocre, també era molt sensible i profund, d'allà que sigues diferent.

Un dia tornant de ballar, va decidir passar per un passeig de castanyers. Anava caminant tranquil·lament, quan de sobte els castanyers van començar a moure's violentament. Llavors, un dels castanyers va començar a emetre un soroll força estrany i en va caure una **castanya** que li va anar a parar al cap. Recuperat del dolor, va mirar l'hora, eren les 19:30h; va alçar el cap i va veure un **ovni** sobrevolant el cel. Es va quedar bocabadat i sense pràcticament adonar-se'n, va desplegar una franja de llum i el va abduir. En entrar a la nau, ningú l'esperava i va observar l'avançada tecnologia **extraterrestre**: multitud de màquines i ordinadors i altres aparells indefinibles... Mentre està enlluernat enmig de tanta novetat, sobtadament, li donen un cop al cap i es queda inconscient. En despertar dos éssers mig humans se l'hi van apropar i li van treure sang i també li van arrencar un parell de pèls. Després, li van posar una màscara de gas i es va adormir gairebé a l'instant.

L'endemà, es va despertar en un banc situat en el seu barri. Una mica atordit se'n va cap a casa amb el pensament que tot havia sigut un somni i s'havia quedat adormit en aquell banc. Es va dutxar, va esmorzar; es va preparar la motxilla i va sortir disparat cap a l'institut. Aquell fou un dia normal fins a les 19:30h, en què va començar a trobar-se malament i de sobte es va transformar en **zombi**. La seva germana petita en sentir sorolls estranys va anar cap l'habitació d'en Santi. En obrir la porta, el que havia sigut el seu germà, es va tirar sobre d'ella obrint-li el cap i matant-la al instant. En sentir el cop la mare va anar corrents a l'habitació, i va córrer la mateixa sort que la seva filla. Després, va baixar les escales i també va matar al seu pare i l'àvia. Exhaust, va caure sobre el cadàver de la seva àvia tot perdent el sentit. El dia següent en despertar i veure el xarquer de sang en què havia convertit la seva família, una punxada de dolor va traspasar el seu cor. No s'explica el que havia fet. I volia creure que tot havia sigut un malson. Què podia fer?.

Com cada dia, es va dutxar i va anar a l'institut, necessitava l'ajuda d'algú. Qui millor que els seus amics per ajudar-lo?.

A l'hora del pati s'hi va sincerar i els va contar tota la història. Evidentment no s'ho van creure, però davant la seva insistència i estat de nerviosisme, van decidir escapar-se de l'institut i anar corrents cap a casa d'en Santi per veure els cadàvers.

1a categoria

En arribar a la casa, els amics van veure el que havia fet en Santi Volien desaparèixer d'aquell món i d'aquella escena. En Ricard inclús tenia ganes de vomitar. Però no era hora de deixar-se emportar pel pànic, havien de pensar que fer i trucar a la policia no era una opció, ja que haguessin empresonat al Santi. Pensaven que la solució es podia amagar al ovni que va abduir en Santi. Anirien al lloc on es va produir l'abducció i esperarien l'ovni, però, abans lligarien en Santi en un arbre per evitar que quan es transformés en zombi els hi fes mal.

A les 19:30 hores en punt va arribar l'ovni, justament a la mateixa hora que en Santi es transformava. L'ovni va intentar tornar a abduir en Santi però com que estava lligat fortament en un arbre l'operació no era factible i els extraterrestres van decidir baixar a buscar-lo personalment. Mentre, l'estaven deslligant, els amics d'en Santi es van tirar sobre els extraterrestres donant-los un cop molt fort al cap i deixant-los sense sentit. Els extraterrestres només eren dos i els amics d'en Santi eren quatre. Per tant no fou tan difícil. Tot seguit, en un acte de valentia, decidiren pujar a la nau. Dins, hi havien més extraterrestres que van atacar als amics d'en Santi i els hi van fer el mateix que a en Santi: els hi van inocular el virus que els transformava en zombis. Tots es van transformar menys en Ricard. Què passava? Per quin motiu ell no es transformava? En una distracció dels extraterrestres en Ricard es va escapar, i intentant trobar la sortida va accedir a una sala informatitzada. En Ricard era un noi que tenia un do especial amb la informàtica,

1a categoria

malgrat que va néixer amb Síndrome de Down. De seguida, va accedir al programa informàtic que estava encriptat en números. Va descobrir que el virus no actuava amb gent malalta o amb defectes genètics, per això no havia fet efecte a ell. Estava clar que els extraterrestres el que volien era fer un exercit de zombis per conquerir la Terra i fer-se amb el planeta ja que havia descobert també que els zombies tenien 48 hores de vida. Per això s'havia d'afanyar a trobar la solució si volia salvar la Terra incloent els seus amics.

En Ricard va aconseguir sortir de la nau i malgrat que ell feia temps que havia deixat l'escola per a gent amb Síndrome de Down. Degut a la seva sorprenent intel·ligència, encara guardava amistat amb molts dels alumnes d'allà. Es va dirigir cap al anomenat col·legi. A les hores que va arribar ja dormien però se les va ingeniar per colar-se dins i arribar fins les habitacions. Una na vegada allí els va anar despertant un a un sigilosament per no despertar els cuidadors. Els va reunir a tots a la biblioteca i els hi va explicar el que havia passat.

Van decidir anar a un laboratori i robar malalties erradicades i les van tirar al riu. Així, quan la gent vegués aigua es ficarien malalts.

Van tornar a la nau i van esperar unes hores perquè tothom estigués infectat. Havien agafat una mica d'aigua en una cantimplora per donar-la als seus amics que ja eren zombies . De seguida, va remetre el virus zombi i tots junts van poder derrotar als extraterrestres que van fugir impotents.

1a categoria

En Ricard i els seus amics van marxar a casa contents pel triomf. Tot i que en Santi no estava gens content perquè la seva família havia mort i ja no s'hi podia fer res. Només li quedava donar-los una digna sepultura. Al pujar les escales de casa va rrelliscar; es va colpejar el cap i va caure al terra sense sentit. El següent que va recordar era una veu cridant-lo, i en obrir el ulls va veure que era la seva germana dient-li que feia tard a l'institut. Tot havia sigut un somni! Va cridar donant bots d'alegria i sortint corrents de l'habitació. Ell perplex, mirant-se en un mirall que no projectava cap imatge, va dir: Segur que ha sigut un somni...?

Sasha Cortada Burgos 1rD